

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul

Cuvânt de Duh Sfânt Mă fac mereu peste ieslea Mea de pe pământ, că e sărbătoare din cer. Cea mai mare mângâiere vine de la cuvânt. Așa este și în cer, așa este și pe pământ, dar sărbătorile din cer au mângâierea cea adevărată. Ea vine de la cuvântul cel curat, cel adevărat, din Dumnezeu Cuvântul, Care are pe Duhul Sfânt, Mângâietorul Care mângâie. Fără mângâiere nu este putere, nu este viață, nu este rai. Raiul este chiar mângâierea, și voiesc să-i dau omului raiul, ca să aibă putere pentru cer, căci cerul este veșnic, precum Eu sunt. Cuvântul este veșnic, precum Eu sunt, iar cuvântul Meu este mângâierea. Amin.

Mă las iar cu mângâierea din cer. Cerul poartă în el numai mângâiere. Dacă omul ar avea mereu cerul în el, ar avea mereu mângâiere, și ar avea putere și n-ar mai fi slab, și n-ar mai fi neputincios omul. El însă ia în el pe cele ce nu sunt din cer, că de când omul a căzut din veșnicie, a căutat să-și facă el mângâiere, dar nu ca mângâierea din rai, care era de la Mine și din cuvântul Meu cu care-l mângâiam pe om. O, cât îl mângâiam și cât Mă mângâiam când aveam cuvântul între Mine și om! Dar când el n-a mai împlinit cuvântul Meu cel mângâios peste el, nu i-a mai plăcut cu mângâierea cea adevărată și și-a luat din el mângâiere, dar aceea nu este din cer, nu este din rai, și omul nu mai știe de unde vine mângâierea lui. Mângâierea cea din rai vine de la cuvântul vieții, iar altă mângâiere nu e mângâiere. De șapte mii de ani umblă omul după mângâiere și n-o mai găsește, că a pierdut-o. Raiul este mângâierea omului. După ce Eu l-am făcut pe om, i-am făcut și mângâierea și l-am așezat în ea, ca să fie el ca Mine, cu putere pentru cer, căci mângâierea îi dă omului puterea cea pentru cer.

Nimeni nu poate fără mângâiere. Nici Eu nu pot fără ea, și de aceea am lucrat mereu cu omul de pe pământ, că Eu de șapte mii de ani caut mereu mângâierea, caut mereu pe om ca să Mă mângâie cu el, ca să grăiesc cu el și să Mă mângâie. Am făcut raiul cu cuvântul Meu și am așezat în el mângâierea Mea. Omul era mângâierea Mea, și după ce l-am făcut, l-am așezat în rai. Cuvântul Meu poartă în el taina mângâierii, și el era între Mine și om. Cuvântul Meu poartă în el mângâierea cea din rai, dar pământul e prea străin de cuvântul mângâierii din rai. S-a învățat omul cu mângâierile lui, și pe cele din Mine nu le mai știe. N-are omul mângâierea cea adevărată, iar Eu pentru om lucrez între cer și pământ ca să-i dau iar mângâierea și să Mă mângâie cu omul, și el să se mângâie cu Mine, precum era taina cea din rai a mângâierii.

O, taina mângâierii este cu omul care pune peste el cuvântul Meu, cea mai mare mângâiere. Iar acum, în zilele cele din urmă, am adus mângâierea pe pământ, am adus taina raiului, cuvântul Meu cu omul, ca să-l mângâie Eu. Însumi pe om și să-i dau putere să se întoarcă în taina mângâierii, căci raiul este chiar mângâierea, taina mângâierii, grădina vieții și viața cea din grădină, viața cea veșnică peste om, și Eu o aduc acum pe pământ la om. Amin.

Ioan M-a mângâiat în ziua botezului Meu. A grăit cu Mine Ioan, și Eu M-am mângâiat, căci cuvântul este mângâiere. Am vorbit unul cu altul, și duhul mângâierii a fost între noi în ziua de Bobotează. Cuvântul sfințește totul. Apa spală și mângâie cuvântul, căci botezul este taină dulce și plină de mângâiere. Botezul este foc și apă, și amândouă curăță pe om, și amândouă mărturisesc. Cine-l face pe om să vină spre botez? Cuvântul. El este ca focul care curăță răul din om, și omul se înnoiește prin cuvântul care curăță. Iar apa este mângâierea cuvântului, semnul spălării, semnul care mărturisește taina botezului, viața cea de sus peste om.

O, copii ai venirii Mele! V-am făcut mângâierea Mea. Dacă Mă iubiți, mângâiați-Mă, fiilor. Când era omul în rai, era cuvântul între Mine și om. Iată, încă o dată, la sfârșitul timpului omului, iarăși este cuvântul Meu între Mine și om. Taina raiului este cuvântul, mângâierea care

vine prin cuvânt. Cuvântul este iubirea cea din rai, dintre Mine și om. Fără cuvânt nu este iubire. Iubirea este numai din cuvânt, și unde nu este iubire, nu este nici fapta ei, și dacă este faptă fără de cuvânt cu ea mereu, fără de iubire, aceea nu este fapta iubirii, căci faptele iubirii sunt chiar raiul, iar taina raiului este cuvântul, fiilor, cuvântul iubirii. Iubirea cuvântului are ca faptă mângâierea omului, iar omul poate, și este frumos prin iubire și poate pentru el și pentru cei din jurul lui care seamănă cu el. Dacă omul stă între cei ce nu seamănă cu el, el nu poate, căci puterea vine de la mângâierea raiului.

V-am spus, fiilor copii, să vă faceți mângâiere unul pentru altul, să vă faceți rai unul altuia, că aveți nevoie de mângâiere ca să aveți putere pentru cer, fiilor copii. Voi trebuie să aveți toată puterea cea de la Mine, căci sunteți mângâiați mereu. Vorbirea Mea este cu voi mereu.

Iată, în ziua ce a trecut am fost cu voi în cuvânt de Bobotează, iar acum iarăși stau cu voi și vă dau mângâiere ca să vă îndemn la mângâiere, fiilor copii. Acum două mii de ani M-am făcut om ca și voi. Am nevoie de mângâiere, că M-am făcut ca voi ca să vă mângâi și ca să Mă mângâiați. Stau cu voi întru toate, și așa sta și mai mult dacă M-ați simți mai mult, dacă M-ați mângâia, fiilor, dacă v-ați mângâia mai mult cu Mine și de la Mine. Eu la aceasta voiesc să ajung: să vin și să stau mereu cu voi, și voiesc să învățăm această veșnicie și, stând în taina ei, ea să ne cuprindă deodată pentru vecie, căci așa va veni viața cea veșnică. Amin. Foamea voastră de ea o va aduce la voi, și ea vă va cuprinde în ea pe veci, și mulți vă vor căuta atunci din cei de jos, și nu vă vor mai vedea, că veți fi cuprinși în cele de sus, care nu se văd de cei ce sunt cu cele de jos. O, Eu aceasta voiesc: să vin tot mai mult la voi, să stau tot mai mult cu voi, și apoi mereu să rămân cu voi, cuprinși în taina veșniciei, în taina raiului, taina mângâierii. Amin.

Iată ce taină mare este cuvântul Meu de peste voi. Cea mai mare taină între cer și pământ, între cele ce se văd și cele ce nu se văd, este cuvântul Meu care grăiește cu omul, și omul care grăiește cu cuvântul Meu, cu Mine, fiilor copii.

Dau când și când să vă deprind prin cartea Mea cu vorbirea voastră cu Mine, cuvântul Meu și al vostru alături pentru mângâiere. Sunt oameni pe pământ care vă judecă pe voi că îndrăzniți până la Mine și grăiți cu Mine în loc să vă smeriți și să vă știți mărginiți ca tot omul. Dar Eu caut mângâiere la voi când vă cer să grăiți cu Mine, și dau să fie mărturisită mângâierea Mea de la voi. Pentru mângâierea Mea vă cer cuvântul vostru. Caut mereu să Mă mângâi cu voi și să vă mângâiați cu Mine. Să fie și de la voi și de la Mine la fel mângâierea, că ea ne dă putere unii spre alții, copii ai venirii Mele.

Am venit cu mângâierea pe pământ. Taina raiului este cuvântul, iar raiul este chiar mângâierea. Vai celui ce aude această mângâiere și se satură apoi de ea și se duce și se smulge din taina raiului și își caută apoi răspuns împotriva adevărului tainei cuvântului care a venit pe pământ în zilele acestea, și zice că nu e Dumnezeu această venire a mângâierii. Acela zice așa ca să-și îndreptățească pe dumnezeul poftelor sale, care-l mângâie cu mângâiere păcătoasă pe cel ce fuge de taina raiului, de taina curăției și a veșniciei omului.

O, copii mângâiați! Ioan, botezătorul Meu, M-a mângâiat. Am vorbit amândoi la Iordan și Ne-am mângâiat unul pe altul. Această mângâiere s-a făcut rod al credinței omului care a cunoscut că Eu eram Dumnezeu și că am lăsat prin Ioan botezul pentru om. Fără botez omul nu se naște. Fără botez nu are început omul. Iar cine are început prin botez, acela rămâne cu acest început și nu se mai pierde din el și nu se mai strică, ci se face mângâiere a Mea, și Mă ia și Mă dă din el la cei ce însetează după adevăr. Amin.

Sunt iar la voi, ca și în ziua ce a trecut. Eu prin cuvânt sunt cu voi. Voi prin cuvânt sunteți cu Mine. Cu cuvântul ne mângâiem, că el este mângâierea și taina vieții, taina care mângâie și care este ruptă din viața cea de veci.

O, fiilor copii, Mi-e duhul sfâșiat după mângâiere. Sunt ars de dorul ei. Sunt rană vie, și rana doare, fiilor. Caut la voi ca să-Mi alin această rană. Omul cel din rai după ce s-a ascuns de Mine nu M-a mai mângâiat. Eu l-am rugat să se facă iar mângâierea Mea și să rămână pentru Mine, iar

el n-a mai vrut, și s-a oprit pentru sine. O, fiilor, ce este și cum este omul care se oprește pentru sine? Dar cel ce se dă Mie și nu lui? Vreau să Mă mângâi cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

– *O mul care nu răspunde iubirii lui Dumnezeu sau iubirii omului îndumnezeit nu poate răspunde din pricină că s-a oprit pentru sine. El și le ia din el pe cele ale lui pe care le are, că nu are în el pe cele pe care le poate da dacă nu le ia ca să le aibă și să le dea. El nu știe unde să fie da și unde să fie nu; nu știe unde este locul pentru da și pentru nu. Această știință își are izvorul în iubirea de Dumnezeu, care nu poate face rană, care nu știe să zică nu nici lui Dumnezeu, nici omului îndumnezeit, ba chiar nimănui nu-i poate spune nu. Așa este cel ce se oprește pentru sine și stă în sine și din sine lucrează și se dă. Iar cel ce se dă lui Dumnezeu, acela este deprins prin Dumnezeu să se dea, la cererea iubirii inimii omului, așa cum Dumnezeu Se dă omului ca să-l deprindă pe om să stea în Dumnezeu și nu în sine și nu să se oprească pentru sinele lui. El nu poate purta durerea celui respins de el, și caută mereu să-l bucure pe om și pe tot trupul care are în el duh de viață. Cel ce nu se oprește pentru sine își ia mereu mângâiere și bucurie din iubirea lui, care răspunde fără oprire la orice dor din jurul lui, la orice cuvânt care-i cere lui, care-l cere pe el să se dăruiască și să zică: da. Amin.*

– O, fiilor copii, cum să nu Mă mângâi Eu de la cel care nu se oprește pentru sine? Cum să nu Mă mângâi cu voi când voi Mă mângâiați cu cuvântul pe care vi-l cer ca să-l dau la toți cei care aud că Eu grăiesc cu voi, și voi cu Mine? O, de s-ar învăța omul să vină la Mine cum ați venit voi! Vreau, fiilor mângâioși, să învățăm pe poporul cel mic să trăiască taina mângâierii, și Eu să iau din ea. Să nu se oprească pentru sine copilul acestui popor; să nu stea în sine, ci să se dea, ca să primească de la Mine cu multul, și să aibă și să fie și să se dăruiască cu cele de la Mine, cu cel mai frumos dar, cu cerul din el să se dea. Cerul e plin de mângâiere pentru om. Să ia copilul acestui popor, să ia cerul în el și să-l dea, ca să fie numai cer pe pământ, numai rai pe pământ să fie. Amin.

Am adus la voi deslușirea tainei mângâierii. Taina raiului este cuvântul, mângâierea care vine din cuvânt. Cuvântul este iubirea cea din rai, dintre Mine și om, iar fără cuvânt nu este iubire. Amin. Iubirea este numai din cuvânt, iar fapta iubirii este chiar mângâierea, cuvântul care are în el taina mângâierii între Mine și om, între om și Mine, și între om și om. Amin, amin, amin.

07/20-01-2001